

Српска Православна Црква Св. Сава
Исаква, ВА.
Свештеникова посланица за април 2007 год.

ХРИСТОС ВОСКРЕСЕ!

Драги у Христу браћо и сестре,

Наше посно путовање завршава се са прославом празника над празницима. Али, да ли је наш пост заиста престао? Да би смо могли одговорити на ово питање, пре тога се требамо питати зашто постимо? Постили смо, у нади да поправимо наше духовно стање.

Зар не би требао наш цео живот да увек буде у посту? Ако разумемо шта је пост, ми онда знамо да то није само избегавати неку храну, као једну телесну дисциплину. То је начин живота који нас посећа, да нас наше страсти не контролишу – нарочито гордост – као и да живимо једним умереним животом. Али у суштини, у свему што радимо, требамо водити рачуна о нашем односу према другима – шта мислимо о некоме, шта кажемо некоме, или шта радимо некоме. У ствари, морамо се волети као што нас Бог воли. Христос не би умро на крсту за нас да нас није волео. Да ли смо ми спремни да будемо разапети на крсту за другог? Колико смо спремни да се жртвујемо?

Наша дужност је да будемо слуге и то прво нашим укућанима а онда и другима око нас. У ствари, свако је важан као што Митрополит Блум рече, “Најважна особа у нашем животу је она особа с којом имамо интеракцију овога тренутака.”

Ми не можемо бити немарни према томе како се неко осећа, али у исто време, са божјом љубави, требамо покушати да доведемо људе до Бога. Ми показујемо нашу веру и нашим понашањем у кући. Требамо се питати како учимо нашу децу о Богу. Ако смо нестрпљиви и гневимо се на њих, да ли смо их довели до Бога или смо показали нашу лицемерност – казујући да верујемо у Бога, а ми не показујемо Његову љубав.

Свака интеракција коју имамо са другима треба да буде са љубављу и разумевањем у нашем срцу. Ако желимо да прекоримо некога, хајде да га пре тога заволимо како би наш савет био њима на корист и спасење њихове душе. Најважније је да не критикујемо другог; него да увек опростимо један другоме. Како Св. Јован Златаусти каже у својој васкршњој посланици, “... свако је добро дошао, без обзира да ли је на време или касни...” Свако значи свако. Не постоји никаква дискриминација у Божијим очима. Ово нас потсећа да се не жалимо шта неко ради или неради. Да ли смо ми више савршени него они?

Не, браћо и сестре, ваш пост се није завршио. Тек почиње. Сваки посни период је подршка да нам помогне да останемо на путу који нас води до Бога. Немој себе упоређивати са другима; само буди у стању да кажеш, “Још сам на путу према Богу и нисам одсутнио.”

Христос нам је показао да се овај пут добија и подржава преко Крста. Ајде да свако узме свој Крст и да пратимо Спаситеља наше душе.

ЗАИСТА ЈЕ ВАСКРСАО!

Са љубављу у Христу,

о. Илија Балаћ
парох